

ske urimeligt set i Relation til den Ordning, man ellers har indført ved Tjenestemandsløven, og jeg for mit Vedkommende frygter, at det vil drage Konsekvenser efter sig.

I Lønningsraadet, hvor vi har haft Sagen til Behandling, har vi været meget betænkelig ved at gaa til det af den højtærede Landbrugsminister foreslaaede. Indenfor de andre Tjenestemandsgupper er Forholdet nemlig et ganske andet; jeg har set efter, hvordan det f. Eks. stiller sig indenfor Statsbanerne, og jeg skal nævne nogle faa Tal, som viser, hvordan Placeringen dér er. Af Maskiningenører har man ved Statsbanerne 5 af 1ste Grad, 12 af 2den Grad; for Trafikinspektørernes Vedkommende er Forholdet 7 til 9. for Baneingeniørernes Vedkommende 15 til 22 og for Kontrolørernes 43 til 94. Det vil med andre Ord sige, at Forholdet hele Vejen ligger saaledes, at de Tjenestemænd, man ansætter i 1ste Grad; er Folk, der har tjent sig op gennem Graderne, og at man altid har det største Antal Tjenestemænd indenfor den laveste Grad. Her er man imidlertid gaet den modsatte Vej; her har man sat det største Antal Tjenestemænd i 1ste Grad og et meget mindre Antal i 2den Grad. Man har altsaa stillet den Kegel, hvorefter det nuværende Lønningssystem er bygget op, paa Hovedet. Nu hørte jeg nok den højtærede Landbrugsminister sige, at det kun var en midlertidig Ordning, som ikke skulde gælde længere end til 1. April 1923; naar den Tid kom, skulde Embederne optages paa Normeringsloven. Men naar man først har ansat de paagældende i Embeder af 1ste Grad, kan jeg vanskelig tro, at man vil rykke dem ned i 2den Grad, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke er Mulighed for at flytte en af de Skovfogder, som nu beklæder et 1ste Klasse Embede i Sønderjylland, til det foreslaaede nye Embede; naar det ønskes, at Skovfogedembedet skal være af 1ste Grad, er det jo, fordi Distriktet er saa stort, at det er nødvendigt at have en Skovfoged af 1ste Grad. Hvis man gjorde det, kunde man ansætte en ny Skovfoged af 2den Grad.

Forholdene er saa urimelige, at jeg synes, at alt, hvad vi kan gøre for at raade Bod paa dem, maa gøres. Det drejer sig her ganske vist alene om en enkelt Person, og Differencen mellem Lønnen i et 1ste Grads Skovfogedembede og et 2den Grads Skovfogedembede er kun 300 Kr., det er altsaa hele det Beløb, der er Tale om i dette Tilfælde. Men ved alle de andre Kategorier

af Tjenestemænd, jeg nævnte før, er der en Forskel paa 900 Kr. mellem Lønnen i de forskellige Grader. Dersom de øvrige Tjenestemænd kan pege paa: saadan og saadan har de det indenfor Skovvæsenet, og anmoder om at faa den samme Ordning, kan en Gennemførelse af det, der her foreslaas, komme til at medføre Konsekvenser, som efter min Opfattelse vil komme til at koste Statskassen, jeg kan gerne sige Millioner. Den højtærede Landbrugsminister smiler, men hvis den højtærede Minister vil se, hvorledes Forholdene ligger indenfor de store Etater, vil han blive klar over, at det vil komme til at koste Staten urimelig mange Penge. Naar Tjenestemænd kræver højere Løn, gør de det gerne paa den Maade, at de kræver Ligestilling med andre Klasser. De siger: Saadan og saadan er de placeret indenfor den Gruppe, og vi ønsker at blive stillet paa samme Maade. Det er ogsaa rimeligt, at de gør saaledes, det er i alt Fald et Argument, der ikke let lader sig afvise. Man skal derfor være umaadelig varsom med indenfor de smaa Etater at gaa til en Klassificering som den, her er Tale om for Skovvæsenets Vedkommende.

Jeg fremsætter ikke disse Bemærkninger, fordi jeg har særlig Lyst til at øve Kritik, men det forekommer mig, at de Konsekvenser, der vil flyde af Løven, vil være saa store, at jeg gerne vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at alt, hvad der kan gøres, bør gøres for at raade Bod paa de urimelige Forhold paa dette Omraade.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): For saa vidt jeg tør opfatte de ærede Ordføreres Udtalelser paa den Maade, at Lovforslaget kan vente Støtte fra alle Sider, kan jeg kun takke for de Udtalelser, der er fremkommet.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte sine Betæneligheder ved de mange Tjenestemandsstillinger, der er oprettet i de sønderjydske Landsdele, og jeg for mit Vedkommende kan fuldt ud dele den Betragtning, ligesom det ogsaa — det skal jeg ikke lægge Skjul paa — har været mig en stor Glæde at erfare, at Sønderjyderne selv mener, at de er blevet for rigeligt betænkt med Embedsmænd, og vi derfor staar overfor det i og for sig tiltalende Fænomen, at den sønderjydske Befolkning siger til Lovgivningsmagten: Her er et Punkt, hvor der kan spares, og hvor vi gerne ser, at der spares. Men naar der maaske i det hele for Sønderjyllands Vedkommende er anvendt en rund Haand, om jeg maa bruge